

Megesett rajtuk a szíve...

A gyógyító /terapeuta/ Jézus szívből működik. A szív az ember törekvési központja a biblikus gondolkodásban. A vándortanító Mester /rabbi/ lépten-nyomon az emberi problémákba ütközik: szegénység, kiszolgáltatottság, betegség, pásztor nélkülség... Az emberek elcsigázottak, kimerültek. Kapaszkodót, kiutat keresnek. Jézusnál is. A Mester nyakig van a munkálkodásban. Csinálja, mert nem tudja nem csinálni azt, amire a szíve indítja. Van, mikor elege van: „Meddig tűrjelek titeket?”. Van, mikor maga húzódik vissza, menekül el a tömeg elől. A mai evangéliumban is jelzi, hogy küldetésébe munkatársakat vár: „Kérjétek az aratás urát. hogy küldjön munkásokat...”.

Jöttek munkatársak, Miklósok, Ferencek, Györgyök... és odaírható-e az én nevem, a Te neved is? Beálltam-e már a hirdető és tevékenykedő „ARATÓK” sorába? Mind szeretnénk, ha sem nekünk, sem szeretteinknek, sem felebarátainknak nem fájna az élet. De fáj. Pozitív gyümölcsű jótettekkel ellensúlyozható. Égbe kapaszkodó reménnyel csökkenthető, viselhetővé szelídíthető. Irgalmas szolgálattal feldolgozható. Ilyesmikben reménykedünk, ezekben kell igyekeznünk. Szegények és fájó emberek mindig lesznek közöttünk, magunkat is bele számítva. Egymás irgalmára szorulunk. Okoskodással nem szabad tompítanunk szívünk hangját. Amit megtanulunk Jézustól, azt hirdetni kötelesség. Amit tenni valóként eltanulunk Jézustól, azt tennünk létkérdés. Élmi, élmi-hagyni, éltetni Jézusian.

/király/